

6 SANGE

Nº 1. Jørgen Moe. Jeg ved ensteds mellem Bærskovens Træer.
Nº 2. H.C. Andersen. Romance. Hyrden græsser.
Nº 3. Magdalena Thoresen. Til Ham.

Nº 4. Den Dag Kjem aldri, at eg deg gløymmer.
Nº 5. Jvar Aasen. Den tyngste Sorg og møda.
Nº 6. Jørgen T.... Fuglef angeren.

componerede for
en Sangstemme
med Piano - Accompagnement
af

AGATHE BACKER-GRÖNDAHL.

Op. 6.

Kr. 1, 50.

Stockholm.
Elkan & Schildknecht.

Kjøbenhavn.
With. Hansen

1879

CARL WARMUTH'S
Musik-Etablissement,
PIANO- HARMONIUM-LAGER
Løbrennslager
Christiania.

Bill

Jeg ved ensteds mellem Barskovens Trær.

Comp. 1887.

Allegro leggiero. M. M. ♩ = 86.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 6. N° 1.

SANG. *mf*

Jeg ved en - steds mel - lem Bars - ko - vens Trær, En grøn li - den Jord - bær -

PIANO. *mf leggiero*

bak - ke, Og jeg skal vi - se Dig Hæl - dets Bær, I - fald Du vil ta - ge til

tak - ke, Men Vei - en gaar un - der Sko - vens Sus, Den Sør - ge - sang maa Du

p

And.

taa - le. Og Mar - ken vex - ler med Lyng og Grus, Rød - brun af Træ - er - nes

cresc.

cresc.

Naa - le . Og

mf
f
pp
mp

tro dog ik - ke, om frem du naar, At he - le Bak - ken skal rød - me. Saa

her og saa der et Jord - bær staar, Som har no - gen Duft og Sød -

me. Jürgen Moe.

f

ROMANCE.

1868.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 6. N° 2.

Allegretto.

SANG.

PLANO.

M. M. $\text{♩} = 72$.

mf

1. Hyr - den græs - ser si - ne Faar, Gjør - det er hans
 2. Kon - gens Dat - ter stolt og fin Staar i Kon - ge -
 3., Vind og Blom - ster, svar hver i - sær, Kom - mer hun dog

mf

Thro - ne, So - len Pur - pur om ham slaar, Maa - nen er hans
 bor - gen, Sil - ke, Guld og Her - me - lin Skju - le ik - ke
 ik - ke? Vin - den hvis - ker! Hun er nær! Blom - ster - ne, de

Kro - ne; Hvad mon vel han tæn - - ker paa,
 Sor - gen; Tan - ken som en Fugl - - saa let
 nik - ke; Skjult en Sti fra Slot - - tet gaar,

Læn - ge taus han stod og saa frem i Af - ten - - stun - -
 Fly - ver, bli - ver al - drig træt syn - ger jeg har fun - -
 Fug - len hist bag Krat - tet slaar Han har hen - de fun - -

den.
 det. Hjer - tet ved, Kjær - lig - hed,
 det.

Er det fag - re - ste Træ, er det fa - gre - ste Træ i Lun - den.
 H.C. Andersen.

TIL HAM!

1871.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 6. N° 3.

Larghetto. M.M. ♩ = 68.

mf

SANG.

1. Jeg	el - sker	Dig,	Min	Tan - kes
2. Jeg	el - sker	Dig,	Din	Kjær - lig -
3. Jeg	el - sker	Dig,	Som	Him - len
4. Jeg	el - sker	Dig,	Som	To - nens
5. Jeg	el - sker	Dig,	Som	Or - dets
6. Jeg	el - sker	Dig,	Som	mi - ne
7. Jeg	el - sker	Dig,	Mit	Jord - livs

PIANO.

Mor - gen - rö - de,	Du	Glimt	af	So - len
hed skal si - re	Som	tu - ter -	sind	Stjer - ne -
el - sker Ha - vet	Som	at - ter	Ha - vet	el - sker
ful - de Svæ - ven	Paa	Luf -	tens	Bøl - ger
ri - ge Skif - ten	I	Dig -	tets	un - der -
Barn - doms - min - der	Som	mi -	- ne	Ung - doms
sid - ste Stjer - ne	Du	Glimt	af	Gud i

o - ver Sky - ens	Rand.	Jeg	el - sker	Dig
blom - ster Dig - tets	Grund	Jeg	el - sker	Dig
Him -	Hvælv.	Saa	el - sker	jeg
i en Høi - tids -	- stund.	Jeg	el - sker	Dig
ful - de Har - mo -	- ni.	Jeg	el - sker	Dig
drøm - mes Pa - ra -	- dis.	Jeg	el - sker	Dig
Tviv - lens lan - ge	Nat!	Jeg	el - sker	Dig

rit. a tempo

Og nu til skynd snart Mø - de Jeg i - - ler
 Som Vaa - rens før - ste Spi - re Som Sko - - vens
 Thi i min Sjel be - gra - vet Du hvi - - ler
 Som Zit - trems sag - te Bo - ven Til Me - - lo -
 Som Tan - ke - vin - gens Vif - ten Naar Sjae - - lens
 Mens jeg i Tan - ken bin - der End - nu en
 Og i Guds Him - mel fjer - ne Til ne - - ste

rit. a tempo

cresc.

frem mod Phan - ta - si - - ens Land
 för - ste gla - - de San - ger - mund
 i et Bil - - led af Dig selv
 dien i mit Hjer - - tes Grund
 fris - ke Ström - er Poe - - si
 Krands af Dröm - - me - nes For - - lis!
 Mö - de er Du Stev - ne sat!

cresc.

Jeg el - sker Dig Jeg el - sker Dig
 Jeg el - sker Dig Jeg el - sker Dig
 Saa el - sker jeg Saa el - sker jeg
 Jeg el - sker Dig Jeg el - sker Dig
 Jeg el - sker Dig Jeg el - sker Dig
 Jeg el - sker Dig Jeg el - sker Dig
 Jeg el - sker Dig Jeg el - sker Dig

Magdalene Thoresen.

Den Dag kjem aldri at eg deg gløymer.

1870.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 6. N° 4.

Moderato assai. M. M. ♩ = 76.

SANG.

1. Den Dag kjem al - dri, at eg deg gløy - mer, For um eg sø - ver, eg
 2. Du lei - kar kring - um meg, der eg van - kar Eg høy - rer deg, naar mit
 3. Naar No - ken kjem og i Klin - ka ryk - kjer D'er du, som kjem inn til
 4. Naar Vin - den lint u - ti Lau - vet russ - lar, Eg trur d'er du, som gjeng
 5. I kver, som gjeng, og som rid og kjøy - rer D'er deg, eg ser; deg i

PIANO.

rit.
 um deg drøy - mer, Um Natt og Dag er du li - ka mer Og
 Hjär - ta ban - kar, Du stödt meg fyl - gjer paa Fer - di mi Som
 meg, eg tyk - kjer! Eg sprett fraa Sto - len og vil meg te Men
 der og tuss - lar, Naar samt der bur - te eg ser seg sna Eg
 alt eg høy - ren, I Sang og Flöi - te og Fe - le Laat Men

best eg ser deg naar myrkt det er, Og best eg ser deg naar myrkt det er.
 Skug - gen gjeng et - ter So - li si. Som Skug - gen gjeng et - ter So - li si.
 snart eg sig at - ter en - de ned. Men snart eg sig at - ter en - de ned.
 kvekk og trur, det maa ve - ra du, Eg kvekk og trur, det maa ve - ra du.
 en - daa best i min ei - gen Graat Men en - daa best i min ei - gen Graat.

A. O. Vingé.

Den tyngste Sorg og Möda.

1871.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 6. N° 5.Moderato assai. M. M. $\text{♩} = 60$.

SANG. *mf*

1. Den tyng - ste Sorg og Mö - da, Er den, som in - gen ser; Det
2. var ein Draum eg dröym - de. Den Drau - men var so blid; Slik
3. Drau men lyt eg löy - na, Og he - sa i min Barin; Og

PIANO. *mf*

ver - ste Mein, aa grö - da Er det som in - kje ter. Aa, sæl er den, som
Hug - nad hev eg al - dri Kjent fyrr i all mi Tid. Eg dröym - dest paa ein
trutt skal Bar - men teg - ja Kor saart han svell av Harm. J Song skal han fau

kla - gen fær Og ven - tar Hjelp og Raad Mot den, som löyn - leg
Blom - ster - voll, Og So - li skein so bjart; Eg vak - nad paa ein
let - ta seg Og i ein Tau - re - flaum. Far väl, far väl du

1. 2. 3.

dra - ga fær Og ot - tar Spott og Haad.
Öy - de - holm, Og Him - me - len var svart Det
vä - ne Draum Du alt - for vä - ne Draum! Den vä - ne Draum, Du alt - for vä - ne Draum!

Ivar Aasen.

FUGLEFÆNGEREN.

Allegretto. M. M. ♩ = 80.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 6. N° 6.

SANG.

En li - den Gut u - di Sko - ven grøn Mel - lem
lok - ker og dra - ger al - len - stund Saa

PIANO.

Blomster - ne ly - stig sprin - ger, Han sø - ger i - mel - lem Bla - des Skiul En
sølv - klart den hø - ver sin Tril - le, tra Gren til Gren den hop - per af - sted,

yn - dig Fagl, Den ei - er saa sprag - le - de Vin -
Han föl - ger med Saa gjer - ne han fan - ge den vil

ger. Den de. Ja, var det end selv — ved Vin - ter - tid, Stod

cresc.

Sko - ven end skum-mel og ö - de; Hvor Fug - len sæt - ter sig. So - len ler, Og

cresc.

der han ser som den lif - lig - ste Mor - gen - rö - de Der er der Frisk - hed og

Liv og Lyst Der tri - ves den fag - re - ste Som - mer Der spi - rer Ro - ser, Vi -

o - ler blaa, Kær - min - der smaa Og al - le de dei - lig - ste Blom

cresc. molto

mf mer. Den Fugl, den maa vist en sel - som Magt *rfz* Paa

mf Vin - ger - ne gyl - de - ne ba - re, Den tryl - ler Öi - et sty - rer hans Fjed, *dolce* *rfz*

più mosso

sempre più agitato Dra - ger ham med, - Han kan ik - ke la - de det væ - re. Han ja - ge - de Dag, Han

sempre più agitato

cresc. ja - ged Nat, Han ja - ge - de aar - le og sil - de, Snart var den fjern, Og

snart var den nør, Vei - en var svar - Ei hav - de han Stun - der at hvi - le. Han

cresc. ja - ge - de Dag, han ja - ged Nat, Han ja - ge - di Aa - rin - ger lan - ge, *string.*

Ung dom og Ly - stig - hed fra ham veg, Hans Kind blev bleg! Men al - drig han kun - de den

rit. fan - ge! Men al - drig han kun - de den fan - ge! *rit.*